

ГЛАВА ПЕТА.

ЗА ГЛАГОЛЯЩИ.

§ 44. Глаголъ є онъа дѣма, коѧто покáзва рабо́танье илъ сжyнъ на ибъшото илъ ли-
цето; както: ѿзъ пишъ; ты хóдишъ; той
спи.

§ 45. Глаголитъ быватъ: дѣйствителни,
страдателни, срѣдни и вжзвратни.

1) Дѣйствителенъ є онъа, коѧто иза-
вáзва рабо́танье на ибъкое ибъшо, дѣто преминула на
дрѹго ибъшо; както: хрáнишъ кóи атъ, біи
къчето.

2) Страдателенъ є онъа, коѧто покáзва
страданїе, коѧто си остава въ сжyщото ибъшо, дѣто
страда; както: хрáнишса, біишиша, спр. хрáни
сéбеси, біиши сéбеси.

3) Срѣденъ, коѧто не пріима кратеного мѣ-
стоимѣса (себе); както: спи, здравѣши *).

4) Вжзвратенъ, коѧто безъ мѣстоимѣса
не иза вáзва ибъшо; както: вонъ са; срамъ въамъ са.

*) Закѣлежъ, защо срѣдинитъ глаголи въ трѣтьо-
то єдин. лицѣ пріиматъ мѣстоимѣса отъ страда-
телейчатъ глаголъ, и ставатъ тога въ като страда-
телейни, ако и да не сж; както: зимишка са; става са.